

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

1 2110

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky

Oddělení dlouhodobých víz

P.O. Box 210

701 00 Ostrava 1

Č. j.: OAM-1150-5/DV-2025

Ostrava 15.04. 2025

Počet listů: 4

Paní: **DARYN Safi**
narozena: **02.01.2004**
státní příslušnost: **Republika Kazachstán**
bytem: **Semey Boztaeva 40 V 00400, Republika Kazachstán**

Cestou ZÚ ČR: Astana

IN F O R M A C E O DŮVODECH NEUDĚLENÍ DLOUHODOBÉHO VÍZA

Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky (dále jen Ministerstvo vnitra) jako orgán příslušný podle ustanovení § 165 písmeno c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.) posoudil žádost paní: **DARYN Safi**, nar. **02.01.2004**, st. přísl.: **Republika Kazachstán**, cestovním dokladem číslo: N171762397, o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem ostatní, takto:

dlouhodobé vízum se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) zák. č. 326/1999 Sb. n e u d ě l u j e .

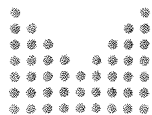
Odůvodnění:

Dne 27.01.2025 obdrželo Ministerstvo vnitra žádost výše jmenované o udělení dlouhodobého víza za účelem ostatní, která byla žadatelkou osobně podána dne 14.01.2025 na Zastupitelském úřadu České republiky v Astaně. Žádost byla doložena následujícími náležitostmi:

- ŽOV č. **ASTA202501140002**

- fotokopie cestovního pasu
- doklad o účelu pobytu
- doklad o zajištění ubytování
- doklad o zajištění prostředků k pobytu
- doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů
- 2 fotografie

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. h) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného dlouhodobým vízem neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

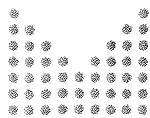
Při posuzování žádosti o dlouhodobé vízum vycházel správní orgán z doložených náležitostí k žádosti, ze záznamu z pohovoru provedeného s žadatelkou na Zastupitelském úřadu ČR v Astaně dne 11.03.2025 a z vlastního šetření.

Dokladem o účelu pobytu je Potvrzení o přijetí ke studiu „kurzu češtiny pro cizince“ za účelem přípravy k vysokoškolskému studiu v ČR, pořádaného jazykovou školou La-Do s.r.o. v Plzni s rozsahem 20 vyučovacích hodin týdně, s předpokládaným pobytem na území v době od 01.02.2025 do 31.08.2025.

Ze záznamu pohovoru provedeného s žadatelkou na Zastupitelském úřadu ČR v Astaně dne 11.03.2025 vyplynuly následující skutečnosti. Žadatelka uvedla, že ukončila 11. třídu školní docházky, a nyní se chce naučit český jazyk, aby mohla následně v ČR studovat bakalářský studijní program. Jejím cílem je absolvovat evropské vzdělání a získat bakalářský diplom. Žadatelka sdělila, že porovnávala možnosti studia na Slovensku a ve Španělsku, ale dle statistik zjistila, že ČR je pro studenty nejbezpečnější zemí, což jí potvrdili rovněž kamarádi, kteří zde studují. Dalším důvodem, proč zvolila Českou republiku, je její poloha v centru Evropy, a tedy dobrá možnost cestování po celé Evropě. Kurz českého jazyka má probíhat na soukromé jazykové škole La-Do v Plzni. Původně měla zájem studovat v Praze, ale prostřednictvím internetu vyhledala školu La-Do, jejíž ředitelka jí objasnila, že tento kurz je levnější než na jiných školách, a poskytla jí ucelené informace o studiu. Školu si zvolila rovněž z důvodu, že paní ředitelka a sekretářka hovoří rusky, a velice jí pomohly. Získala rovněž informace od studentů, kteří na této škole studují. Vyhovuje jí také, že řada učitelů hovoří rusky. V současné době studuje online. Český jazyk ovládá na úrovni A1, a jakmile dosáhne úrovně B2, obdrží certifikát, a bude moci absolvovat přijímací zkoušky na vysokou školu. Zmínila, že žádnou závěrečnou zkoušku v jazykové škole absolvovat nebude. Dále byla žadatelka vyzvána, aby sdělila něco v českém jazyce. (Dle poznámky ZÚ má dobrou slovní zásobu a hovoří s přízvukem, ale dokáže mluvit a reagovat na položené dotazy). Následně chce studovat obor Mezinárodní vztahy na Karlově univerzitě v Praze, který jí doporučil její otec už v dětství s tím, že jí to přinese úspěšné uplatnění. Ke studiu tohoto zaměření se připravovala již v rámci studia v Kazachstánu. Sdělila, že zvolený obor má možnost v Kazachstánu studovat, ale chce získat evropský diplom, který jí dopomůže najít lepší zaměstnání. Karlovu univerzitu našla na internetu a prostřednictvím sociálních sítí, kde byla hodnocena jako velmi populární, což jí potvrdila její vyučující z kurzu. Porovnávala rovněž možnosti studia na technické vysoké škole. K dotazu, co jí na zvolené školské instituci zaujalo, se nevyjádřila. Na dotaz, jaké jsou podmínky přijetí k následnému vysokoškolskému programu, žadatelka odpověděla, že musí ovládat český jazyk, aby mohla studovat zdarma. Přihlášku ke studiu musí podat „do jara“. Předměty, které má v rámci vysokoškolského studia absolvovat si žadatelka ještě nezjišťovala. K získání diplomu jí bude stačit navštěvovat vyučování, přičemž žádnou závěrečnou zkoušku skládat nemusí. Získané znalosti by chtěla uplatnit na pozici velvyslankyně nebo na jiné pracovní pozici na velvyslanectví. Studium v České republice budou žadatelce financovat rodiče.

Z webových stránek Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy bylo zjištěno, že zde lze dohledat veškeré informace týkající se podmínek a průběhu studia v bakalářském studijním programu Politologie a mezinárodní vztahy (zjištěné informace jsou součástí spisového materiálu).

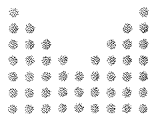
V kontextu výše uvedených zjištění správní orgán konstatuje, že dospěl ke stanovisku dlouhodobé vízum za deklarovaným účelem neudělit. K tomuto stanovisku dospěl správní orgán na základě dále uvedených skutečností. Z pohovoru evidentně vyplynulo, že žadatelka nedokázala hodnověrně odůvodnit svůj zájem o vysokoškolské vzdělávání, ke kterému má směřovat deklarované studium v kurzu českého jazyka. Zejména smysluplně neobjasnila, z jakého důvodu si pro své zamýšlené studium vybrala právě Českou republiku, přičemž nesdělila žádné konkrétní atributy týkající se vzdělávacího systému, ať už v ČR nebo v jiných zemích, které by jí nasměrovaly k volbě konkrétní studijní destinace. Důvod, který uvedla, a to bezpečnost země, může hrát určitou roli, avšak i jiné evropské země nabízejí bezpečné a srovnatelné prostředí pro mezinárodní studenty. Žadatelka zmínila, že usiluje o získání akademického titulu z některé z evropských zemí, avšak z jejího vyjádření není zřejmé, proč si v rámci evropských zemí zvolila právě ČR. Další důvod, a sice, že se Česká republika nachází v centru Evropy, což jí usnadní cestování po jiných zemích, nepovažuje správní orgán za relevantní argument pro výběr destinace ke studiu. Žadatelka navíc vůbec nezminila, že by možnosti studia v jiných evropských zemích srovnatelných s Českou republikou porovnávala. Z pohovoru rovněž nevyplynulo, jakým způsobem dospěla k rozhodnutí realizovat své studium právě na Karlově univerzitě, a proč porovnávala studium na „technické vysoké škole“ (žadatelka neuvedla ani přesný název školy), která z podstaty věci bude primárně nabízet studium v technických oborech, nikoliv studium se zaměřením na mezinárodní vztahy, o které má žadatelka zájem.

Z vyjádření žadatelky v rámci pohovoru jednoznačně vyplývá, že impulsem k volbě vysoké školy byly reference na sociálních sítích a doporučení vyučující z kurzu češtiny, z čehož odvodila popularitu školy, aniž by však uvedla konkrétní důvody, pro které školu upřednostňuje. Ačkoliv je jejím záměrem následně bakalářské studium se zaměřením na mezinárodní vztahy, a dle vyjádření žadatelky se na něj dlouhodobě připravuje, z pohovoru vyplynulo, že žadatelka nenavštívila ani webové stránky Karlovy univerzity, kde hodlá toto studium absolvovat a nevyvinula žádné úsilí, aby si sama zjistila potřebné informace související se studiem. Žadatelka neuvedla ani přesný název bakalářského studijního programu, pouze jeho zaměření. Není jí znám termín, kdy je nutné podat přihlášku ke studiu a jaké jsou podmínky přijetí. Mylně se domnívá, že přihlášku ke studiu musí podat v jarních měsících, a že pro přijetí ke studiu bude dostačující prokázání znalosti českého jazyka. Správní orgán však na internetových stránkách Karlovy univerzity zjistil, že žadatelé o předmětné studium musí podat přihlášky do konce února společně s dokladem o zaplacení poplatku za podání přihlášky, který žadatelka navíc vůbec nezminila, a že uchazeči jsou povinni individuálně absolvovat Národní srovnávací zkoušky společnosti Scio, ze kterých předloží škole výsledky. Dále žadatelce nejsou známy skutečnosti ohledně ukončení studia, jelikož se domnívá, že pro ni bude dostačující docházka na výuku. Na webových stránkách Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy však jsou zveřejněny konkrétní okruhy týkající se státní závěrečné zkoušky, která je povinnou součástí úspěšného ukončení bakalářského studia v daném oboru. Nutno rovněž dodat, že je zde uveden podrobný rozpis studijních předmětů jednotlivých programů s rozlišením povinných a volitelných předmětů, a žadatelka měla možnost v případě zájmu se těmito informacemi seznámit. Namísto toho sdělila, že studijní předměty si ještě nezjišťovala. Správní orgán uvádí, že z odpovědi žadatelky, byť měla při pohovoru dostatečný prostor pro vyjádření a bylo zejména v jejím zájmu, aby sdělila veškeré relevantní a co nejpřesnější informace, nevyplývá, že je dostatečně seznámena s deklarovaným účelem pobytu. Již v době podání žádosti by měla být žadatelka v tomto směru informována, měla by znát okolnosti budoucího studijního pobytu a dokázat věrohodně zdůvodnit a prezentovat zájem o něj, což se v daném případě nestalo. Žadatelka podle správního orgánu nezvládla konkrétně a uvěřitelně vysvětlit, proč se rozhodla studovat na území a na zvolené vysoké škole, a rovněž neuvedla relevantní skutečnosti týkající se motivace ke studiu. Správní orgán je na základě výše uvedeného přesvědčen, že studijní záměr, resp. samotné podání žádosti za uvedeným účelem, představuje pro žadatelku formální záminku pro získání pobytového oprávnění na území, a to především s ohledem na to, jak žadatelka vypovídala při pohovoru o své motivaci ke studiu. Žadatelkou poskytnuté informace považuje správní orgán za nevěrohodné, neurčité a neopodstatněné, vzbuzující pochyby o skutečném a vážném zájmu žadatelky plnit tvrzený účel pobytu, neboť její úmysl absolvovat vysokoškolské studium, ke kterému má směřovat výuka v deklarovaném kurzu českého jazyka, nebyl v průběhu řízení dostatečně a bez pochybností prokázán.

Správní orgán uvádí, že předložení dokladu o účelu pobytu a dalších náležitostí k žádosti o udělení dlouhodobého víza směřuje zejména k naplnění obligatorních náležitostí o dlouhodobé vízum, přičemž tyto kroky nevedou ke skutečnosti, že požadované pobytové oprávnění bude žadatelce automaticky uděleno. S žadatelkou byl na zastupitelském úřadu proveden pohovor v souladu s § 57 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, což je standardizovaný postup vedený za účelem zjištění objektivních skutečností. Údaje ze záznamu z pohovoru jsou zásadním zdrojem výchozích informací, které slouží Ministerstvu vnitra k individuálnímu posouzení žadatelkou deklarovaného účelu pobytu. V zájmu žadatelky je poskytnout co nejpřesnější informace o zamýšleném účelu pobytu, které se týkají zejména jejího vybraného studia. Motivace ke studiu je také jeden z významných faktorů pro posouzení dané žádosti, neboť k udělení víza nestačí pouhé předložení dokladů, jak je uvedeno výše.

Správní orgán dále uvádí, že v případě dlouhodobých víz Ministerstvo vnitra ověřuje budoucí plnění účelu pobytu a na základě aktuálního stavu musí předvídat, zda v budoucnu bude skutečně účel dlouhodobého víza plněn či nikoliv. V této souvislosti lze odkázat na usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 829/18 ze dne 20.3.2018, v němž je v obdobné věci mimo jiné uvedeno, že „rozhodovacímu procesu ve věcech udělení víza je třeba vycházet z určitých předpokladů, a nikoli objektivně zjištěných skutečností. Požadavek na obstarání vyčerpávajících, přesných a podrobných podkladů by totiž ve svém důsledku vedl k popření smyslu rozhodování o udělení víza. Zamyšlené jednání cizinců totiž nelze dopředu naprosto jednoznačně identifikovat a kvalifikovat. I dostatečně podložené obavy či nejasnosti mohou být důvodem způsobilým k neudělení víza, (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013).“ Ministerstvo vnitra musí vyloučit přítomnost zákonných důvodů pro neudělení dlouhodobého víza uvedených v § 56 zákona č. 326/1999 Sb., stejně jako vyvrátit pochybnosti o faktické realizaci deklarovaného účelu pobytu žadatele na území.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že byly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinka dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Ministerstvo vnitra proto v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. h) zák. č. 326/1999 Sb. rozhodlo vízum **neudělit**.

Poučení:

Podle ustanovení § 56 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 180e odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. lze ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza požádat o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Ve smyslu ustanovení § 180e zák. č. 326/1999 Sb. podává cizinec žádost o nové posouzení důvodů vedoucích k neudělení dlouhodobého víza **písemně** u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, Česká republika.

Lhůta pro podání žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza je zachována, pokud je poslední den lhůty toto podání učiněno u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto orgánu, která obsahuje podání, předána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Zastupitelský úřad České republiky není orgánem věcně příslušným pro podání žádosti, resp. podání žádosti na Zastupitelském úřadu České republiky nemá vliv na zachování lhůty pro podání žádosti až do okamžiku doručení žádosti Ministerstvu vnitra České republiky.

Žádost o nové posouzení důvodů musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Mgr. Martin Mika
vyšší ministerský rada